

Öncü işçiler BİR ADIM ÖNE!

Ankara İşçi Meclisi, Ankara'nın tüm öncü işçilerini göreve çağırıyor. Sesini yükseltmeye başlayan işçi sınıfımızı artık harekete geçmeye çağırıyor. İnsanca yaşam koşullarına kavuşmak için, onurlu bir yaşam için öncü işçileri elini taşın altına koymaya çağırıyor.

GREV

Patron medyasının iddiklerini, görmediklerini; yerlerinde yaşadıklarımızı, uğradığımız haksızlıkları, yaşadığımız deneyimleri paylaşmak, ülkede ve dünyada yaşananları birer işçi olarak kendi gözlerimizle yorumlayabilmek için çıkıyor. Sen de bu sese sesini kat, Sesimizin duyulması için destek ol!
GREV'e yaz!
GREV'i oku!
GREV'i okut!
UNUTMA;
GREV,
senin sesin,
senin soluşun...

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!

GREV

İşçi Bülteni Özel Sayı No: 1632

Mart 2022

grevankara@yandex.com
facebook.com/ankaraiscimeclisi

DİRENEYEN KAZANIR!

Artan hayat pahalılığı ve hızla artan yoksullaşma yaşamımızı öyle çekilmez bir hale getirdi ki adına kapitalizm denen bu sömürü, baskı ve zorbalık düzeni biz işçilere direnmekten ve mücadele etmekten başka yol bırakmıyor.

Yeni yılla birlikte bu çıplak gerçeğin farkında olan işçiler harekete geçiyor, başta insanca bir ücret için olmak üzere hakları için eylemler, grevler, direnişler gerçekleştiriyor.

Tabii ki, sahibinin sesi medya yine bu eylemleri çoğu zaman görmüyor, yok sayıyor. Ama sosyal medyadan ve işçilerin kendi dayanışma ağları üzerinden bu eylemlerin haberleri dalga dalga yayılıyor.

Ve daha da önemlisi bu eylemlerin bir çoğunda üretimden gelen gücünü kullanarak GREV'e çıkan işçiler taleplerini patronlara kabul ettirerek geri adım attırdılar, atıyorlar.

Trendyol'da, çorap atölyelerinde, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı Ağaç A.Ş.'de, en son olarak Migros Depo'da ve daha birçok işyerinde işçiler birlikte hareket ederek atılan arkadaşlarını işe geri aldılar, patronların planladıklarından daha yüksek oranlarda zamlar yapmasını sağladılar.

Yaşanan bu örneklerin hepimize gösterdiği bir gerçek var.

Direnenler her zaman kazanmayabilir. Ama kazananlar her zaman direnenlerdir...

Emeğine, onuruna, geleceğine sahip çıkan işçiler birlikte hareket ettiklerinde ve gerektiğinde üretimden gelen güçlerini kullandıklarından pekâla patronlara diz çöktürebilir.

Emeğine, onuruna, geleceğine sahip çıkan işçiler birlikte hareket ettiklerinde ve gerektiğinde üretimden gelen güçlerini kullandıklarından pekâla patronlara diz çöktürebilir.

■ Direnen işçilerin yolundan!

Hepimiz bilmeliyiz ki bu daha başlangıç. Yıllardır işsizlik sopasıyla ve türlü oyunlarla susturulan işçilerin de bir sabrı var.

Ve artık yaşamımızı öyle çekilmez hale getirdiler ki o sabır taşı çatladı/çatlıyor...

Artık insanca bir yaşam ve onurlu bir gelecek için hep birlikte omuz omuza vermeli, direnen işçilerin yolundan gitmeliyiz.

Yaşamımızı öğüten bu sömürü düzenine karşı işyeri işyeri, sektör sektör, havza havza birleşmeli, sesimizi hep birlikte yükseltmeli ve patronların karşısına sıkılı yumruğumuz ile çıkmalıyız.

■ İşçi baharına...

"Güzel günler gelmez bize, biz güzel günlere yürümedikçe..." diye yazmış şair zamanında.

İşte şimdi bu çağrıya kulak vermenin, güzel günleri hep birlikte kurmak için direnen işçilerin yolundan harekete geçmenin zamanı.

Yaklaşmakta olan baharı İşçi Baharı yapmak için;

Soygun düzenine son vermek için;

İnsanca bir yaşam için;

Onurlu bir gelecek için;

Bir adım öne çıkalım!

Sesimizi hep birlikte yükseltelim.

MİB'li ol, güçlü ol!

Metal İşçileri Birliği yazdı...

Arçelik işçisi artık daha fazlası için harekete geçmeli. Yıllardır fabrikada kurulan patron-sindikacı işbirliğini çöpe atmak için birbirine ve gücüne güvenmeli.

sy 2

Sağlık emekçileri GÖREV'de!

Bir sağlık emekçisi yazdı...

Emek sömürsü had safhada, yaşam ve çalışma koşulları diplerde olduğu buna benzer dönemlerde grev bir görevdir.

sy 3

Direniş kazanacak!

İşçi Emekçi Kadın Komisyonları yazdı...

İşçi ve emekçi kadınlar olarak bu 8 Mart'ta ve 8 Mart'la sınırlı kalmayıp her zaman her yerde direnişçi işçilerin seslerini yükseltmek, haklarımız için yeni direnişler yaratmak, bizden çaldıkları geleceğimizi geri almak hepimizin görevidir.

sy 6

Hacettepe Üniversitesi işçileri eylemde

Hacettepe Üniversitesi'nde çalışan DiSK Sosyal İş üyesi işçilerin toplu sözleşmeden doğan hakları aylardır ödenmiyor.

Hacettepe rektörü ise bu yasa dışı tutumunu işçi atarak perçinlemeye devam ediyor. Geçtiğimiz ay 12 işçinin işine son verilen Hacettepe Üniversitesi'nde Şubat ayı içinde de 12 işçi işten atıldı.

Hacettepe işçileri işten atma saldırısını yaptıkları eylemle protesto etti.

Geçinemiyoruz eylemleri devam ediyor...

Faturalarda ve gıda ürünlerinde yaşanan fahiş zamların ardından işçi ve emekçiler tepkilerini eylemlerle göstermeye devam ediyor.

11 Şubat günü KESK Ankara Şubeler Platformu "Bu zamlarla yaşanmaz!" diyerek bir eylem gerçekleştirdi.

26 Şubat günü ise Tüketici Hakları Derneği'nin çağrısı ise Sakarya Caddesi'nde bir eylem gerçekleştirildi. Eylemde polis engellemesine rağmen zamların geri çekilmesi talep edildi.

Mimarlar Odası'nda sendika düşmanlığı

TMMOB Mimarlar Odası çalışanlarının Tez Koop İş Sendikası'na üye olmasının ardından Mimarlar Odası ile sendika arasında toplu sözleşme görüşmeleri başladı.

Kasım ayında başlayan toplu sözleşme görüşmelerinde anlama sağlamadı, arabulucu süreci başladı.

Mimarlar Odası yönetimi işçilerin talepleri arasında yer alan idari maddelerin hepsini reddederken ücrete ilişkin teklifi de kabul etmedi. Oda yöneticileri bir şirket gibi yönettikleri odada işçilere "Her şey para değil!" diyerek ikiyüzlü tutumunu gösterdi.

Arçelik işçilerine çağrımızdır!.. MİB'li ol! Güçlü ol!

Metal İşçileri Birliği

Toplu sözleşme sürecini geride bıraktık. Pevrul Efendi'nin zafer diye allayıp pulladığı zam oranı neredeyse hiçbirimizi memnun etmedi. Türk Metal bir kez daha bizlerin değil metal patronlarının çıkarlarını savundu.

Sözleşmenin ardından sanayideki elektrik kesintileri üzerinden yaşananlarda da fabrikada sözde sendikacıların işçi temsilciliği değil İK rolü oynadığını hep birlikte gördük.

Bir sendika düşünün ki işçinin "sözleşme farkları ne zaman yatacak?" sorusuna cevap veremesin... Bir sendika düşünün ki işçinin talepleri ile yapılan düzenlemeleri değil işyerinin vardiya düzenlemesini işçilere mesaj olarak göndersin...

Ama bunları size "düşünün" diyerek söylememize gerek yok. Siz Ankara Arçelik işçileri bu basiretsizliği, bu patron-sendikacı işbirliğini hergün görüyor, yaşıyorsunuz.

Bu yüzden de cevapsız kalan sorularınıza karşı basiretsiz sendikacıları iki gün boyunca yuhlayarak gösterdiniz tepkinizi geçtiğimiz günlerde.

Ve bu hain takımının yapabildiği ancak sizlere hakaret etmek, ekmeğinizle tehdit etmek, köşeye sıkıştıkları anlarda da ortadan sıvışmak oldu. Patrona karşı süt dökmüş kedi olanlar nedense sizlerin karşısında kendilerini ormanın sahibi aslan sandılar.

Hepimiz biliyoruz ki, bantlarda hergün artan temponun, ağırlaşan çalışma koşullarının ve patronun kazandığı karşısında aldığımız devade kulak ücretlerin sorumluluğu bu hain takımında.

Ve Arçelik'te iki cümleyi bir araya getiremeyen basiretsizlikleri ile sözde sendikacılar bu çekilmez taboyu daha da çekilmez kılıyorlar.

Onlar sizi 3 gün tatile götürüp satın alabileceklerini düşündükleri için, gerektiğinde baskı ve tehditle sindirebileceklerine inandıkları için bu kadar rahatlar.

Oysa o günde yaşananlar hiç de öyle olmadığını gösterdi. Anlık bir öfkenizin bile kendini herşeyin üstünde gören bu asalakların ne kadar alçak olduğunu bir kez daha ortaya çıkardı. Ve haklı tepkinizin sonucu olarak haftalarca çözemedikleri sorunlar için adım atmak zorunda kaldılar.

Ama Arçelik işçisi artık daha fazlası için harekete geçmeli. Yıllardır fabrikada kurulan patron-sendikacı işbirliğini çöpe atmak için birbirine ve gücüne güvenmeli. Yaşananlar bunun hiç de zor olmadığını gösteriyor. Yeter ki kendimize güvenelim, yeter ki birbirimize güvenelim, yeter ki MİB'nde birleşelim!

İba Kimya işçisi birleşti, kazandı...

Sincan İşçi Birliği

Geçtiğimiz haftalarda Sincan OSB'de fabrikalarda en önemli gündem maddelerinden biri Ocak zamlarıydı.

Tırmanan enflasyon ile birlikte faturalara ve temel gıda maddelerine gelen fahiş zamlar işçiler için nefes almayı bile imkansız hale getirirken işçiler de haklı olarak bu kayıplarını telafi edecek bir zam beklentisi içine girdiler.

Birçok işyerinde ise patronlar en fazlasında bile artık Yalanları Ayarlama Enstitüsü olarak çalışan TÜİK'in enflasyon zammını işçilere dayattılar.

Birçok işyerinde işçilerin dağınık ve örgütsüz olması nedeni ile beklentiler karşılık bulmadı, patronlar kendi keyiflerine göre zam oranları uyguladılar.

Zam oranından memnun olmayan işçiler ise her zaman olduğu gibi yeni iş arayışına girdi.

Başka iş aramanın çözüm olmadığını ve her koyun kendi bacağından asılır masalının yalan olduğunun farkında olan İba Kimya işçileri ise sendikası ve örgütsüz olmalarına rağmen bu süreçte birlikte karar almanın ve davranmanın önemini yaşayarak gördüler ve hepimize gösterdiler.

Kendi aralarında yaptıkları görüşmelerle istedikleri zam oranını belirleyen İba Kimya işçileri her üç vardiyada yönetimle ayrı ayrı görüşerek zam beklentileri karşılanmadığı koşullarda birlikte tepki vereceklerini göstermiş oldular. Ve sonuç olarak %75 oranında zam aldılar.

Bugün %114'ü bulan gerçek enflasyon karşısında İba Kimya işçisinin aldığı zam oranının da yetersiz olduğu açık. Ama eğer birlikte karar alıp birlikte davranmış olmasalardı bu zam oranını da alamayacaklarını hepimiz biliyoruz. İba Kimya işçisi için bir başlangıç olan bu adımın tüm Sincan OSB işçilerine de örnek olması gerekiyor.

Sağlık emekçileri GÖREV'de!

Bir sağlık emekçisi

Sağlık emekçileri 8 Şubat'ta ülkenin dört bir yanında g(ö)revdeydi. Yalnızca acil servis, yoğun bakım ve acil durumlar için hazır bekleyen ameliyathane çalışanları çağrı dışındaydı. Halkın sağlığı, kendi özlük hakları ve güvenli bir çalışma ortamı için iş bırakıp taleplerini basın açıklamalarında, sloganlarında dillendirdiler. Peki neden "G(ö)rev" olarak yazıyorlar bu iş bırakma eylemlerini? Bu tüm işçi sınıfı için geçerli bir önermedir: Emek sömürsü had safhada, yaşam ve çalışma koşulları diplerde olduğu buna benzer dönemlerde grev bir görevdir. Anayasal hakkımız olan grev hakkı son günlerde g(ö)rev olarak sağlık emekçilerinin hak arama aygıtı olarak sıkça kullanılmaya başlandı. 15 Aralık'ta TTB'nin kararı ile yalnızca hekimler greve çıkmıştı. Bu ay ise sağlık meslek örgütleri ile topyekun bir grev gerçekleştirildi. Peki sağlık emekçileri ne istiyor?

-Şu an mücadeleye devam etmekte olan kargo ve kurye, metal, inşaat, tekstil işçileri gibi insanca yaşanacak temel ücret, insanca çalışma koşulları ve güvenli çalışma ortamı istiyor.

-Ne zaman verileceği belli olmayan ek ödemeler yerine insanca yaşanacak emekliliğe yansıtacak hakları olan tek ücreti ve ek göstergelerin yükseltilmesini istiyor. Emeklilikte ayırım gözetmeksizin tüm sağlık emekçilerine yaşamlarını ekonomik ve sosyal açıdan rahatlıkla sürdürebilecekleri maaşı istiyor.

-Sağlık emekçisini şiddetten gerçekten koruyacak, sağlık emekçisine şiddet uygulayanları cezasız bırakmayacak bir Sağlıkta Şiddet Yasası istiyor.

-Salgın yönetiminin bilimsel koşullara bağlı toplumcu bir şekilde yapılmasının, COVID-19 hastalığının illiyet bağı aranmaksızın meslek hastalığı olarak kabul edilmesini istiyor.

-Pandemide çalışılan her yıl için 120 gün yıpranma payı istiyor.

-Sağlık politikalarının hastaneleri ticarethaneye çeviren, sağlığı korumaktan ziyade hasta olanlara hizmet ve ilaç satmayı hedefleyen Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın kaldırılmasını, koruyucu

sağlık hizmetlerinin daha aktif olduğu toplumu sağlıklı tutmayı amaçlayan sağlık politikalarının hayata geçirilmesini istiyor.

-Özellikle hekimler içinde asli görevleri eğitim olan asistan hekimlerin mesai saatinde eğitim alamayıp diğer bütün işleri 36 saati bulan nöbetlerde onlardan bekleyen, ucuz emek sömürsüne denk düşen bu fiili eğitimsizlik sisteminin kaldırılmasını istiyor.

-Kamu ve özel sektörde güvenceli ve sendikal çalışma koşullarının oluşturulmasını istiyor.

-Sağlık bütçesinin kara deliği olan şehir hastanelerinin kamulaştırılmasını istiyor.

-5 dakikada sağlık olmaz diyerek hastalarına yeterli muayene süresi ayırabileceği bir randevu sistemi istiyor.

-Salgın koşulları gerekçe gösterilerek sağlık emekçilerinin görev tanımlarına uymayan, sağlıklarını riske atan, angarya iş yükleyen, yazılı ya da yazılı olmayan görevlendirmelerin sonlandırılmasını, sağlık emekçileri üzerindeki baskı ve ayrımcılık uygulamalara son verilmesini istiyor.

-Personel eksikliğini hızla kadrolu, güvenceli istihdam ile giderilmesini istiyor.

-OHAL KHK'leri ile hukuka aykırı olarak ihraç edilmiş tüm sağlık emekçilerinin derhal göreve başlatılmasını istiyor.

-Özel hastane patronlarına her ne ad altında olursa olsun kamunun oluşturduğu bütçeden kaynak ayrılmasının son bulmasını; parasız, eşit, ulaşılabilir, anadilde sağlık hakkını herkes için istiyor.

DİSK-AR İşsizlik Raporu yayınlandı

TÜİK Aralık 2021 Hanehalkı İşgücü Araştırması (HİA) sonuçlarının yayınlanmasının ardından DİSK-AR da İşsizlik ve İstihdamın Görünümü Raporu'nu paylaştı.

DİSK-AR'ın verilerine göre:

- Geniş Tanımlı İşsizlik Yüzde 22,6
- Gerçek İşsiz Sayısı 8 Milyon 365 Bin
- Dar Tanımlı Genç İşsizliği Yüzde 20,8
- Dar Tanımlı Genç Kadın İşsizliği Yüzde 26,1
- Geniş Tanımlı Kadın İşsizliği Yüzde 29,6"

Açlık sınırı asgari ücretin 300 TL üzerinde

Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (Türk-İş), Ankara'da hesaplanan gıda enflasyonunun şubatta bir önceki aya göre yüzde 7.1 arttığını; dört kişilik bir ailenin açlık sınırının ise bu ay asgari ücretin 300 TL üzerine çıktığını açıkladı.

Türk-İş verilerine göre Ekim 2021'de ilk kez 10,000 TL'yi aşan dört kişilik bir ailenin yoksulluk sınırı ise Şubat'ta 15,140 TL'ye yükseldi. Raporda, "Asgari ücretle çalışan bekar işçi, yaşama maliyetini karşılamak için 1,716 TL daha bulmalı" denildi.

Bu sefer birliğimiz kazansın!

Bir ÇANPAŞ işçisi

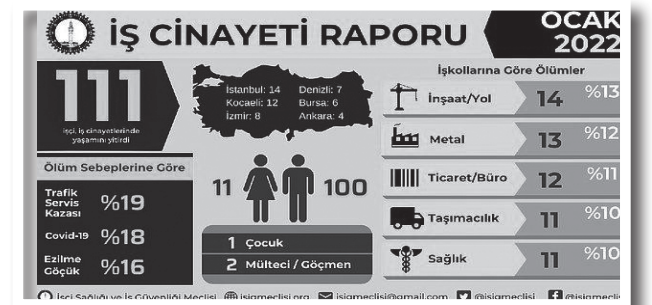
Bir dönemde iki kere Olağanüstü Genel Kurul'un olduğu bir dönemden geçtik. İki de toplu iş sözleşmesi sürecimizin ardından yaşandı. İkisinde de sendika yönetimi değişti. Ama ne biri ne de diğeri temel talebimiz olan 'eşit işe eşit ücret' talebine ya da yaşadığımız kimi sorunlara çözüm oldu. Seçim öncesinde vaat edildiği gibi sorunlarımızın çözümü bir yana toplu iş sözleşmesi masalarında gizlice pazarlıklar yapılmış, imzalar atılmıştı bile.

Bu yılın sonunda yine bir genel kurul yapılacak. İşçi arkadaşlarla sohbetlerimizde şimdiden birçok adaydan bahsediliyor. Ama asıl yapılması gereken

şey şimdiden aday belirlemek yerine Çanpaş işçileri olarak bir araya gelip sorunlarımızı ve çözümünü tartışıp nasıl bir yol izlememiz gerektiğine öyle karar vermektir. İşveren ve sendika bürokratlarının karşısında parçalı bir tablo sergilemek değil; söz, yetki ve kararın bizde olduğu bir sendikal anlayışı güçlendirmek için çabalamalıyız.

Yeni genel kurula hazırlık için öncelikle işçi arkadaşlarla toplantılar yapmalıyız. Nasıl bir sendikal yönetim olmalı? Çalışma koşullarımızın iyileşmesi için nasıl bir mücadele hattı örülmeli? İşçi sınıfının hak ve gelecek mücadelesini güçlendirmek için neler yapılmalı?

Bu ve benzer soruları hep birlikte gözden geçirmeli, yeni genel kurulu bu bilinçle karşılamalıyız arkadaşlar. Şimdiden Çanpaş işçi komitemizi oluşturup ortak akılla harekete geçmemiz gerekiyor. Bu söylediklerim sadece genel kurul için geçerli değil. Haklarımızın elimizden alınmasına, aldığımız düşük ücretlere karşı da işyerimizde komitemizi oluşturmak zorundayız.

İşçi ölümleri bitmek bilmiyor

İSİG Meclisi Ocak Ayı İş Cinayetleri Raporu yayınlandı. Rapora göre Ocak ayında en az 111 işçi iş cinayetlerinde hayatını kaybetti.

Covid-19 kaynaklı ölümlerin hız kesmeden devam ettiğini ifade eden raporda "Gelinen noktada neredeyse hiçbir kamusal sağlık önlemi almaksızın toplumun özellikle (yaşlılar, kronik hastalar gibi) kırılğan gruplarını ölüme terkeden, bir günde 250-300 insanın ölmesinin adeta normal sayıldığı bir "bırakınız ölsünler" politikası egemen olmuş durumda." denildi.

Raporda ayrıca intiharların işçilerin banka ve tefecilerden aldıkları borçları geri ödeyememeleri ve baskılar nedeniyle arttığına dikkat çekildi.

Ankara İşçi Meclisi öncü işçileri göreve çağırıyor...

ÖNCÜ İŞÇİLER BİR ADIM ÖNE!

Ankara İşçi Meclisi aylardır yürüttüğü “Sesini yükselt, gücünü fark et!” çağrısını 6 Şubat günü kurduğu İşçi Kürsüsü ile bir adım ileriye taşıdı.

Kurulan kürsüde metal, tekstil, belediye, hizmet, depo, eğitim, sağlık, büro ve turizm işkollarından 20’ye yakın işçi söz alarak düşüncelerini ifade etti, **Ankara İşçi Meclisi’nin** çağrısına yanıt verdi.

Artan hayat pahalılığı, ağırlaşan yaşam koşullarının işçilerin yaşamını nasıl çekilmez hale getirdiği, ama daha da önemlisi artık bu koşullara boyun eğmemek gerektiği kürsüden yapılan tüm konuşmaların ortak noktası oldu.

Yine yapılan konuşmaların bir diğer ortak noktası boyun eğmemek için harekete geçmek gerektiği idi. Söz alan tüm işçiler birleşmeye, harekete geçmeye ve direnmeye çağırdı işçi kardeşlerini.

Sadece yapılan konuşmalar değil, 2022 yılı başından itibaren ülkenin dört bir yanında hak talebi ile gerçekleşen direnişler de işçi sınıfımızın artık sesini yükseltmeye başladığının ilk işaretleri oldular.

■ Mızrak çuvala sığmıyor...

Oysa asgari ücrete şaşalı şovlarla yapılan zammın üzerinden daha bir ay bile geçmemişti ülkenin dört bir yanında işçiler zam talepleri ile seslerini yükseltmeye başladığında.

Çünkü patronların ve ülkeyi yönetenlerin söylediği tüm yalanlara inat hayatın gerçeği başka dilden konuşuyor.

Ücretlere yapılan zamlar daha işçinin cebine girmeden çoktan doğalgaza, elektrige ve gıda ürünlerine gelen zamlarla yeniden patronların cebine aktı.

İşçiyi güdülecek koyun sananlar, ağzına çalacakları bir parmak bal ile kandırabileceklerini sananlar fena halde yanılıyorlar.

Her yerde işçiler hayatın acımasız gerçekliğinin farkında. Ekmeğin 2,25, simitin 3,5 TL olduğu bir yerde hangi yalanı söylerlerse söylesinler işçiyi kandıramazlar. Son günlerin çok kullanılan deyiimi ile “Kurt kışı geçirir ama yediği ayazı unutmaz!”

■ Ne yapmalı?

Ama şurası açık ki sadece gerçeği bilmek yetmiyor. İşte tam da bu yüzden **Ankara İşçi Meclisi** aylardır Ankara’nın dört bir yanında işçilere “**Sesini yükselt!**” çağrısını taşıyordu.

Çünkü sesimizi yükseltmeden, sahip olduğumuz o muazzam gücü harekete geçirmeden istediğimiz yaşam koşullarına ulaşmamız mümkün değil.

Ancak sesimizi yükseltip, sahip olduğumuz gücü harekete geçirdiğimizde patronlara geri adım attrabiliyor, pervasız saldırılarını da bir nebze de olsa dizginleyebiliyoruz.

Bunun yolu ise bir kez daha birleşmekten ve örgütlenmekten geçiyor.

Son günlerin işçi eylemleri de bir kez daha gösterdi ki işçiler birleşip üretimden gelen gücü kullandıklarında, **GREV** silahını patronlara doğrulttuklarında istediklerini almaları hiç de zor değil.

Öyleyse, yaşadıklarımıza kader diyerek boyun eğmeye bir son vereceğiz, içimize ektikleri umutsuzluk tohumlarını söküp atacağız.

Yanıbaşında çalışan işçi arkadaşlarına bakıp “*Bunlardan birşey olmaz!*” diyen kim varsa Farplas’tan, Trendyol’a, Yemek Sepeti’ne, çorap işçilerine, Aliğa gemi söküm işçilerine kadar hakları ve gelecekleri için harekete geçen işçileri göstereceğiz.

Hiç kimsenin şüphesi olmasın oralarda da işçiler eyleme geçene kadar diğer işçilerden farklı değildi.

Kürsülerden meydanlara SESİMİZİ YÜKSELTECEĞİZ!

Bir belediye işçisi

Ankara İşçi Meclisi’nin gerçekleştirdiği İşçi Kürsüsü bence oldukça verimli bir etkinlik oldu.

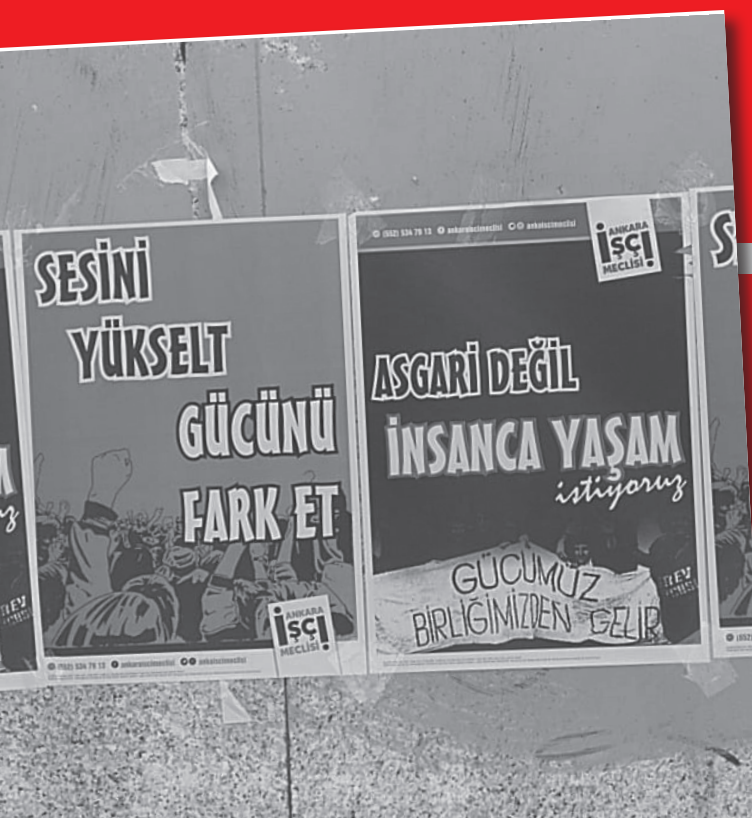
Birçok sektörden işçi arkadaşlarla orada benzer sorunları yaşadığımızı bir kez daha gördük. Daha da önemlisi bu gidişe artık bir dur demek gerektiğini düşünen başka insanların da olduğunu görmüş olmak hepimize umut verdi.

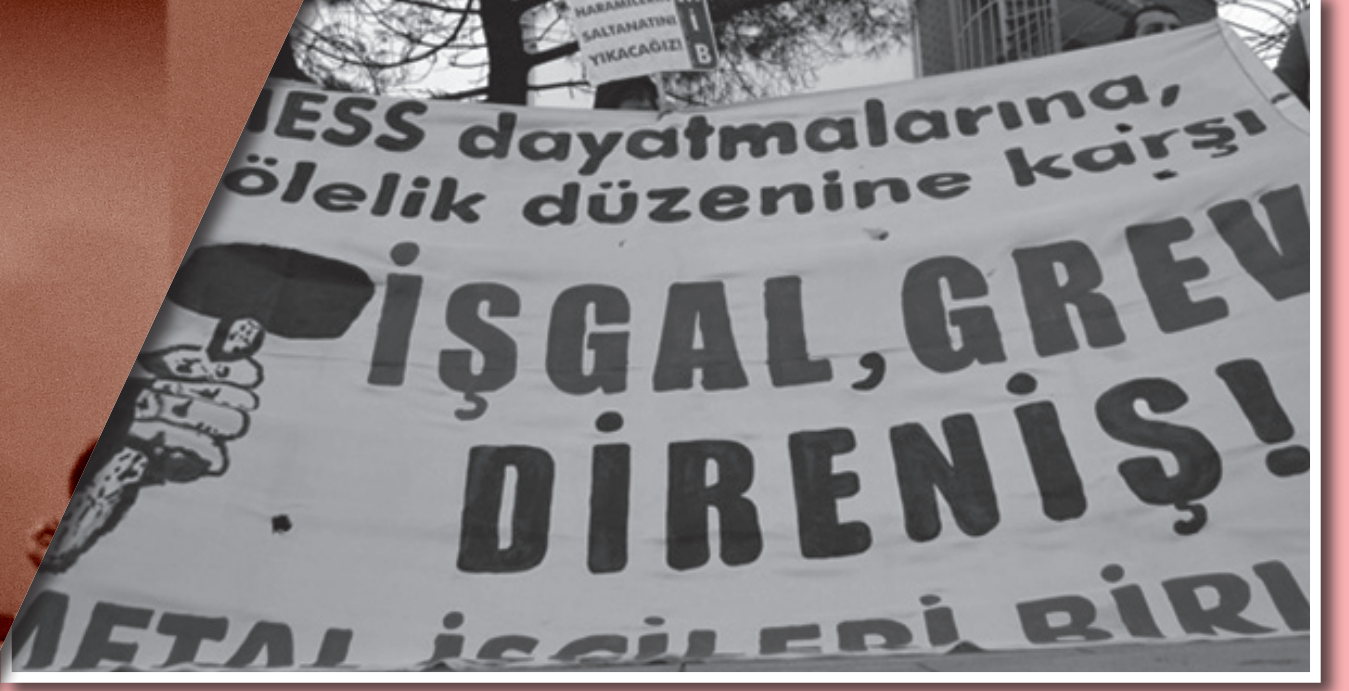
Çünkü biliyoruz ki tek başına sorunlarımızı anlatarak bir yere varamayız. Eğer hakkımız olanı istiyorsak birleşmek, harekete geçmek, direnmek zorundayız.

Kürsüde yapılan tartışmalardan biri de benzer etkinliklerin ve eylemlerin daha sık ve daha geniş yapılması gerektiği üzerineydi. Çünkü bizim artık yükselen sesimizi birleştirmemiz gerekiyor.

Ankara İşçi Meclisi’nin bu açıdan da bir çaba içinde olduğunu, 13 Mart’ta başka kurumlarla birlikte yeni bir işçi kürsüsü kurulacağını duyduğum için sevindiğimi söylemeliyim bu yüzden. Umarım bu çaba güçlü ve birleşik bir işçi hareketi için ön açıcı olur.

Ve hep birlikte kürsülerden meydanlara sesimizi yükseltiriz.

İşçi Kürsüsü'nde Metal İşçileri Birliği adına yapılan konuşma

“Direnen işçiler yol gösteriyor!”

■ Öncü işçiler bir adım öne!

Evet, hiç bir yerde işçilerin durumu birbirinden farklı değil. Üç aşağı beş yukarı hepimiz aynı şeyleri yaşıyor, aynı sorunlardan yaka silkiyoruz.

Ama uyuyan dev uyandığında yarattığı depremi de hepimiz aslında çok iyi biliyoruz.

İşte bu yüzden öncü işçi arkadaşlarımıza büyük bir görev ve sorumluluk düşüyor.

Gerektiğinde uğradığımız haksızlıklara ilk tepkiyi vermek, ama daha da önemlisi çalıştığımız işyerlerinde bıkmadan usanmadan işçi arkadaşlarımızı haklarımız için bir araya getirmek için çabalamak zorundayız.

Yıllardır yaşadıklarımızdan öğrendiğimiz bir şey varsa o da bize anlatıp durdukları “*Gemisi kurtaran kaptan*” hikayesinin koca bir masaldan ibaret olduğudur.

Hem tek tek işyerlerinde, hem de ülke ve hatta dünya çapında birleşen işçilerin karşısında hiçbir kuvvet duramaz.

İşte **Ankara İşçi Meclisi** bu gücü açığa çıkarmak, harekete geçirmek için var.

Ankara'nın dört bir yanında çeşitli sektörlerde çalışan işçilerin deneyimlerini paylaşması, mücadelesini ortaklaştırması için var **Ankara İşçi Meclisi...**

Ve şimdi **Ankara İşçi Meclisi**, Ankara'nın tüm öncü işçilerini göreve çağırıyor. Sesini yükseltmeye başlayan işçi sınıfımızı artık harekete geçmeye çağırıyor.

İnsanca yaşam koşullarına kavuşmak için, onurlu bir yaşam için öncü işçileri elini taşın altına koymaya çağırıyor.

İşyerlerinde işyeri komitelerini kurmaya, sektör sektör birliklerini kurup gücünü birleştirmeye çağırıyor.

Önümüzdeki günlerde gerçekleştirmeyi hedeflediği sektör buluşmaları için görev ve sorumluluk almaya, buradan aldığı güç ile patronların karşısına işçi sınıfının **GREV** silahı ile çıkmaya çağırıyor.

Metal fabrikalarında, OSTİM'de, tekstil atölyelerinde, belediyelerde ve daha adını sayamadığımız onlarca sektörde çalışan öncü işçileri sesini **Ankara İşçi Meclisi** ile birlikte yükseltmeye, örgütlü gücümüzü büyütmeye çağırıyor.

İşte bu çaba ile ete kemiğe bürünecek sıkılı yumruğumuzdur patronlar sınıfına diz çöktürecek olan. Ve inanıyoruz ki BİZ KAZANACAĞIZ. İŞÇİ SINIFI KAZANACAK!

Öncelikle son dönemde haklarına sahip çıkan, ücret ve sendikal hakları için direnişe geçen Farplas başta olmak üzere tüm işçileri, Trendyol işçilerini, Yemek Sepeti işçilerini, çorap işçilerini, Aliğa gemi söküm işçileri selamlayarak başlamak istiyoruz.

Metal sektöründe önemli bir toplu sözleşme sürecini geride bıraktık. Ülkenin en önemli fabrikalarını kapsayan bir toplu sözleşme süreciydi bu. Yaklaşık 150 bin işçiyi kapsıyordu. Bu sürecin ayrıntılarına değinmeyeceğim. Ancak belli noktaları da ifade etmek gerekiyor.

Birincisi, ülkenin en büyük fabrikaları buralar. Kâr rekorları kıran, pandemi döneminde de kârlarını katlayarak arttıran işletmeler, sermaye grupları. Buna rağmen bu sermayedarlar metal işçisinin karşısına bir kez daha yeni hak gaspı planları ile çıktılar. Üç yıllık sözleşme, sefalet zamları, ikramiyelerde kıstelyevm uygulaması gibi bir dizi saldırı planları vardı. Bunların bir kısmı geri çekildi süreç içerisinde. Ama sonucuna baktığımızda özel olarak üzerinde durmak istediğim iki nokta var. Birincisi, sendika ağalarının zafer olarak ifade ettiği ilk 6 ay için saat ücretlerine %10 + 3,70, ikinci 6 ay için enflasyon zammı, yıllık olarak yaklaşık %67'ye denk gelen bir rakam. Sendikalar bunu zafer olarak ilan ediyorlar ama şöyle bir gerçek var ki bu, neredeyse 5 yıla kadar kıdemi olan işçilerin ücretinin asgari ücret düzeyinde kalmasıdır. Öyle bir ülke gerçekliği ile karşı karşıyayız ki en büyük sermaye gruplarında en ağır işi yapan metal işçileri bugün asgari ücretle çalışıyorlar. Tablo bu, gerçeklik bu. İkinci olarak üzerinde durulması gereken nokta sözleşmenin imzalanış biçimi. Akşam saat 18'de başlayan bir toplu sözleşme görüşmesi bu. Önce Türk Metal Şefi Pevrul Kavlak giriyor görüşmeye, saat 22 civarında Birleşik Metal ve Çelik İş ağaları da dahil oluyorlar. Gecenin 2:30'unda işçilere sorulmadan bu ağalar tarafından kol kola imzalanan, bugüne kadar birbirlerini ihanetçi ve fotokopici olarak suçlayan sendika ağalarının aynı karede poz vererek imzaladığı bir toplu sözleşme. Bu aslında içinden geçtiğimiz sürecin bir gerçekliği. Sermaye ve sendikal bürokrasinin işçi sınıfı karşısında nasıl bir rol oynadığının basit bir yansıması.

Ki, sözleşmenin hemen ardından Çimsetaş işçilerinin verdiği bir tepki vardı. Bunun karşısında da sermaye, sendika ağaları ve devlet metal işçisinin karşısına birlikte çıktılar. Dediğim gibi, bu tablo ülkenin en büyük işletmelerinde, en önemli sanayi kuruluşlarında yaşanan tablo.

Ama bu tablo metal işçisi payına huzursuzlukla karşılanıyor. İlimizden örnek verecek olursam, Türk Metal'in en örgütlü olduğu, baskısının en yoğun olduğu işyerlerinden olan Arçelik'te hem dayatılan sefalet koşulları, hem de sözde sendika temsilcilerinin oynadığı uğursuz role karşı tepkisini gösterdi Arçelik işçileri.

Bunlar tabii ki ilk tepkiler. Bizce fazlası ile anlamlı ama henüz yetersiz tepkiler.

İşçi sınıfının sesini yükseltmeye başladığı bir döneme giriş yapıyoruz. **Ankara İşçi Meclisi** de aylardır işçileri sesini yükseltmeye çağırıyordu. Artan hayat pahalılığı, ağırlaşan koşullarla birlikte bu yükselen sesin daha da yükseleceği açık. Bizim bu açıdan inancımız, güvenimiz tam.

Peki, bu sesi daha da yükseltmek için ne yapmak gerekiyor. Bizce, bundan sonra yapmak gereken öncü işçilerin bir adım öne çıkabilmesi. Evet işçiler genel olarak sesini yükseltmeye, tepkisini göstermeye başladı. Artık bu yükselen sesin harekete geçebilmesi gerekiyor. Bunun için ise öncü işçilerin bir adım öne çıkmasına ihtiyaç var.

Bu açıdan metal işçisine çağrımız açık. Sermayenin pervasız saldırılarına, sendikal bürokrasinin ihanetlerine karşı öncü metal işçilerinin bir adım öne çıkması gerekiyor. Bunun için de “**MİB'li ol, güçlü ol!**” diyoruz.

Tek başına metal işçileri ile olacak bir şey değil kuşkusuz. **Ankara İşçi Meclisi** de bunun için var. Tüm sektörlerden işçilerin, öncü işçilerin artık yıllardır sineye çeken, tepkisizleşen ya da tepki göstermekten çekinen hali bir kenara bırakıp bir adım öne çıkarak haklarımızı almak için, geleceğimize sahip çıkmak için örgütlü mücadeleyi yükseltmemiz gerekiyor.

Bizim **Metal İşçileri Birliği** adına sözümüz budur, çağrımız budur. Tüm işçi arkadaşlara görev ve sorumluluk düştüğünü bir kez daha hatırlatmak istiyoruz.

Bir “çoban ateşi” ya da Olimpos’tan çalınmış bir tutum köz...

Mahmut Konuk

22 Kasım 2016 sabahı bir arkadaşım, 677 Sayılı KHK listesinde adıma görünüşü; “geçmiş olsun” diye aradığında ; “Tayyip Erdoğan’a geçmiş olsun. Kurduğu HARAMI SALTANATI tarihin çöplüğüne gidinceye kadar devam edecek bir DİRENİŞ göreceksin karşılarında..” diye yanıt vermiştim.

Daha 20 Temmuz 2016’da OHAL ilan edildikten birkaç gün sonra bir dostumun; “bunlar OHAL ilan etti, adam atmaya başlayacaklar, sen de en başta atılanlardan olursun. Emekli olsana” uyarısına; “biliyorum, ama benim gibi insanlar da kaçarsa sokağa kim çıkacak?” diye yanıt vermiştim.

Yani “hazırlıklıydım”!..

Yine de; “bireysel hareket ediyor” diye suçlanmamak için bağlı olduğum Sendikam SES ve Konfederasyonumuz KESK’in kararlarını bekledim.

İhraç edildiğim işyeri Çankaya Toplum Sağlığı Merkezi önündeki ilk eylemimiz Sendikamız SES’in organizasyonu ile 15 Aralık 2016’da yapıldı.

Fakat; “bir atımlık barut”la bu sürece yanıt olunamazdı.

KESK’in; “İşyerlerimiz önünde ve sokakta fiili ve meşru mücadeleyi yükselteceğiz” şeklindeki kararını dayanak yaparak uzun süreli bir eylem programına hazırlandım.

Deklarasyonumu hazırlayıp eylem takvimi ile birlikte 19 Şubat 2017’de yapılan SES Şube Genel Kurulunda ilan ettim ve; 27 Şubat 2017 tarihinden itibaren her pazartesi 11.30-13.30 saatleri arasında ihraç edildiğim işyeri önünde basın açıklaması-oturma eylemi yapmaya başladım.

Ankara’daki neredeyse tüm aydınların ve emek dostu birçok çevrenin destek verdiği eyleme her hafta (bazen 30-40, bazen 50-60 kişinin katılımıyla) canlı eylemler yapıldı.

Sokakta yapılan eylemlerde defalarca gözaltına alınsam da işyeri önü eylemlerinde (bazen tehdit ve gözdağı yaşasam da) bir yıl kadar ciddi bir saldırı olmadan eyleme devam ettim.

“Afrin Operasyonu” ile birlikte artık benim işyeri önü eylemlerim de polisin saldırı hedefi oldu.

Resmi “gözaltı” işlemlerinin çoğunda “takipsizlik”, dava açılan az sayıdaki olayda da “beraat” çıkınca siyasal iktidar, “kanuna karşı hile” yoluna başvurmaya, anayasal bir hak olan basın açıklamasını; “kabahat” olarak tanımlayıp “İdari Para Cezası” ile cezalandırmaya başladı.

Teslimiyeti kabul etmedikçe polisin her saldırısına karşı bir DİRENME YÖNTEMİ bulunuyordu!..

İşyeri önünde veya sokakta yapamadığımız basın açıklamasını cep telefonumuzla sosyal medyadan gözaltı aracında “canlı yayınlı” yapmaya başladık. “GÖZALTI ARACI” artık bizim için “CANLI YAYIN ARACI” olmuştu!..

Haftada bir gün kendi işyeri önü direnişimi yaparken diğer günlerde de benimle aynı kaderi paylaşan diğer emekçilerin başka alanlardaki direnişine destek oldum. SINIF DAYANIŞMASI kendi eylemimden daha öncelikli oldu her zaman.

Sosyal medyadaki bir açıklamamız onbinlerce insana ulaşıyor, hatta bazı açıklamalarımız milyonlarca kişi tarafından görüntüleniyordu. “ÇÖZÜM”ü bizi tutuklamakta buldular!..

10 Aralık 2018’de, çoğunluğu Yüksel Direnişi’ne katılan veya destek verenlerden olmak üzere 15 kişi, 8 gün süren gözaltıdan sonra “adli kontrol” şartıyla serbest bırakıldık. “Örgüt Üyeliği” ile suçlanıyorduk. Yargılama “tutuksuz” devam ederken 13 Ağustos 2020 günü sabaha karşı silahlı adamlarla evlerimiz basılarak aynı suçlamalarla 7 kişi 9 gün süren gözaltıdan sonra bu kez 6 kişi tutuklandık.

Tutuklama gerekçelerimiz arasında ; “Adli Kontrol Şartına rağmen eylem yapmak” ve “çok sayıda eylem yapmak”... vardı.

Ben hapishanede de haftalık açıklamalarıma; “DÖRT DUVAR ARASINDAN GÖKYÜZÜNE!.. İŞİMİZİ GERİ ALACAĞIZ!..” diyerek devam ettim. Çıkar çıkmaz da eylemlerime kaldığım yerden devam ettim.

KESK’in sendikal bürokrasisi genellikle beni yalnız bıraksa da hiç yalnız kalmadım. Mücadele arkadaşlarım ve emek dostları hep yanımda oldu.

Şimdi artık “gözaltı” yok, “Kabahatler Kanunundan İdari Para Cezaları” da iptal edildiği için “tazminat” olarak kendilerine dönüyor. “örgüt üyeliği” iddiaları da “çöktü”! Savcı “mütalaasında” benim için “beraat” talep ediyor, ama Süleyman Soyulu’nun “çeteleşen” sivil polisleri her hafta kolumdan sürükleyip işyeri önünden bulvara kadar uzaklaştırarak araba gürültüleri-egzos gazları arasında “açıklamanı burada yap” diye önüme duvar örüyor.

Ben de son 6 aydır “vur-kaç” taktiği izlemeye başladım: Her hafta ayrı bir gün, ayrı bir saatte, (sadece gelebileceğini düşündüğüm arkadaşlarıma haber vererek) açıklamamı yapıyorum. “POLİS YOK, VUKUAT DA YOK”!..

Bazen haber alıp gelseler de “canları cehenneme”!.. Onlar gelinceye kadar biz sözümüzü –en azından önemli bir kısmını– söylemiş oluyoruz. Hem de duyurmak istediğimiz yerde.

“Ne kazandın?” diye soranlara; “ben direnişe başladıktan sonra, ihraç edildiğim işyerinden başka kimse ihraç edilmedi” diyorum.

Ve bugün 30’dan fazla işyerinde DİRENİŞ varsa SINIF OLARAK KURTULMAK İÇİN UMUT ARTIYOR demektir. Zaten söz konusu olan da “bireysel kurtuluş” değildir.

TAŞI DELEN SUYUN ŞİDDETİ DEĞİL DAMLALARIN SÜREKLİLİĞİDİR.

ZAFER DİRENEN EMEKÇİNİN OLACAK!

Yağma ve talan savaşına karşı SESİNİ YÜKSELT!

Mamak’tan bir işçi

Ukrayna’da haftalardır süren gerilim Rusya’nın müdahalesi ile bir savaşa dönüştü.

Böylece yıllardır Ukrayna üzerinde ABD ve Rusya arasında süren hakimiyet mücadelesi yeni bir boyut kazandı, hatta kimilerine göre 3. Dünya Savaşı’nın fitili ateşlendi.

Ancak savaşın ilk birkaç günlük gelişmeleri gösteriyor ki 8 yıldır Ukrayna’yı Rusya’nın etki alanını daraltmak ve kendi nüfuz bölgelerini genişletmek için kışkırtan ABD başta olmak üzere batılı emperyalistler Rusya ile doğrudan karşı karşıya gelmeye çekiniyorlar. Bu yüzden kendi sefil çıkarları için bizzat kışkırttıkları bir coğrafyada

yaşayan milyonlarca insanın ölümü burun buruna gelmesinde en az Rusya kadar suç ortağı durumundalar.

Bir kez daha kendi kirli emelleri uğruna dünya halklarına kan, zulüm ve gözyaşı taşıyorlar.

Ve şurası da açık ki bu savaşta kaybeden bir kez daha emekçiler olacak. Başta Ukrayna olmak üzere tüm bölge ve dünya emekçileri çekecek bu savaşın acısını. Çünkü bu savaş dünya çapında süren krizi daha da derinleştirecek. Enerji başta olmak üzere birçok alanda yeni krizlerin önünü açacak.

Ve biz işçiler emperyalistler arası kirli hesapların ürünü olan bu savaşa karşı sesimizi yükseltmeliyiz.

Sömürüye, baskıya, şiddete karşı DİRENİŞ KAZANACAK!

İşçi Emekçi Kadın Komisyonları

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü yaklaşıyor. İşçi ve emekçi kadınlar olarak bu 8 Mart'ı birçok ilden onlarca fabrika ve iş yerinde başlayan direnişlerle karşıyoruz. Sefalet zamlarına, düşük ücretlere, sendikal örgütlenmenin engellenmesine karşı başlatılan bu direnişlerde kadın işçiler en ön safta yer alıyorlar.

Evet, kadın işçiler en ön safta; çünkü yoksulluk ve güvencesizlik, gün be gün artan kadın cinayetleri ve şiddet kadınların sırtında artık dayanılmaz bir yük. Bir yanda sadece geçen sene işlenmiş 400'e yakın kadın cinayeti, yaşamın her alanında maruz kaldığımız şiddet diğer yanda iş yerlerimizde ardi arkası kesilmeyen hak kayıpları... Düşük ücret, güvencesiz çalışma, geldiği gibi kredi borcuna giden üç kuruş maaş... Hangisini sayalım sırtımızdaki kamburun.

Bizim emeğimiz üzerinden kar rekorları kıran patronlar, gittikçe yoksullaşan biziz. Açıkladığı her teşvik paketiyle patronlara bizim vergilerimizden oluşmuş milyonları aktaran devlet, marketten pazardan eli boş dönen biziz. Cinayet faillerini, çocuk istismarını her seferinde aklayan sözde bağımsız yargı, şiddete uğrayıp cinayetlerde

kurban giden biziz. En temel olan da bizi her geçen gün uçuruma sürükleyen bu sömürü çarkı, bu çark uğruna uçuruma atılan biziz.

İşte bu yüzden onca fabrika ve iş yerinde kadın işçiler en ön safta mücadele ediyor. İşte bu yüzden 'bu zamlarla yaşanmaz, geçinemiyoruz' diye sokaklara çıkan binlerce işçi emekçi arasında kadınlar aktif mücadele ediyor. Bu çarkın altında çifte sömürüye maruz kalan kadınlar gelecek kavgasında daha direngen durumdalar.

İşte 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü böyle bir havada karşıyoruz. Bir yanda yoksulluğun ve sefaletin dayanılmaz ağırlığı, diğer yanda iş yerlerinde sefaletle karşı başlayan ve sokaklara 'Geçinemiyoruz' diye taşan direnişler.

İşçi ve emekçi kadınlar olarak bu 8 Mart'ta ve 8 Mart'la sınırlı kalmayıp her zaman her yerde direnişçi işçilerin seslerini yükseltmek, haklarımız için yeni direnişler yaratmak, bizden çaldıkları geleceğimizi geri almak hepimizin görevidir. **İşçi Emekçi Kadın Komisyonları** olarak insanca bir yaşam için tüm emekçi kadınları 8 Mart'ta alanlardan, bulunduğumuz her yerden mücadeleyi örmeye çağırıyoruz.

Haklarını BİLİYOR SUNDUN

Meslek hastalığı konusunda Yargıtay'dan emsal karar

Yargıtay, emekli olduktan 19 yıl sonra kansere yakalanan işçi Zafer Genç'in meslek hastalığından öldüğüne dair kararı onadı. Emsal teşkil eden kararın ardından aile, tazminat davası açtı.

Zafer Genç, 1974 yılında Kasımpaşa'daki Camialtı Tersanesinde 1. sınıf elektrik kaynakçısı olarak çalışmaya başladı. 1990 yılında emekli olan Zafer Genç, 2009 yılında akciğer zarı kanseri hastalığına yakalandı. Zafer Genç, 23 Mart 2012 tarihinde meslek hastalığı nedeniyle iş yapmadığını gerekçe göstererek Beyoğlu Sosyal Güvenlik Müdürlüğüne başvurdu. Beyoğlu SGM, Genç'in iş göremezlik aylığının bağlanması talebini reddetti. Genç, 30 Mayıs 2012 tarihinde yakalandığı kanser hastalığına yenilerek hayatını kaybetti.

Genç'in eşi Aysel Genç'in başvurusu üzerine Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulu, 16 Nisan 2014 tarihinde, Zafer Genç'in yapmış olduğu meslek ile yakalandığı hastalık arasında ilişki bulunmadığına karar verdi. Aysel Genç ile oğlu Mustafa Zafer Genç, Yüksek Sağlık Kurulunun bu kararı üzerine mahkemeye başvurdu.

Açılan davada ise mahkeme, Adli Tıp 1. İhtisas Kurulundan rapor istedi. Mahkemeye gelen 7 Haziran 2017 tarihli raporda, tespit edilen mezotelyomanın meslek hastalığı olabileceği belirtildi. Adli Tıp Kurumu 3. Üst Kurulu da meslek hastalığına dikkat çekti. Kararını açıklayan mahkeme, davayı kabul etti. Mahkeme, Adli Tıp Kurumundan gelen raporları gerekçe göstererek Zafer Genç'in mesleğinden dolayı mezotelyoma hastalığına yakalandığını ve ölümünün de bu hastalıktan kaynaklandığına karar verdi.

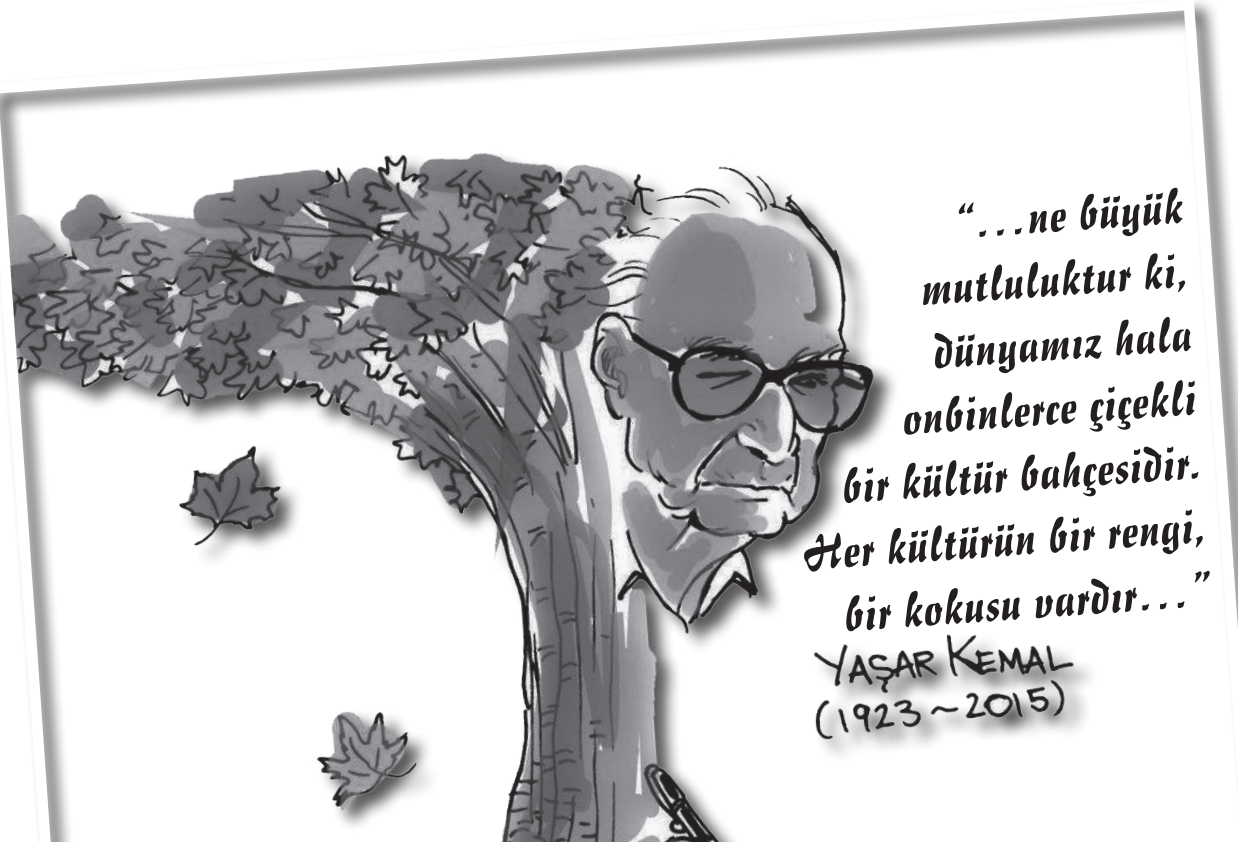
Sorun, cevaplayalım!

İş yaşamında karşılaştığınız sorunları, haklarınız hakkında bilmek istediklerinizi sorun, uzman avukatlarımızın desteği ile cevaplayalım.

İLETİŞİM

grevankara@yandex.com
facebook.com/ankaraiscimeclisi
MAMAK İŞÇİ KÜLTÜR EVİ
Tıp Fak. Cd. 586. Sk. No: 2/A
0 (552) 534 79 14

SINCAN İŞÇİ BİRLİĞİ
Atatürk Mh. Kutsal Sk. No: 5/8
0 (552) 534 79 12

"...ne büyük mutluluktur ki, dünyamız hala onbinlerce çiçekli bir kültür bahçesidir. Her kültürün bir rengi, bir kokusu vardır..."
YAŞAR KEMAL
(1923 ~ 2015)

İşçi Bülteni Özel Sayı: 1632 * Fiyatı: 25 Kr * Mart 2022 *
Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ersin Özdemir *
Yayın Türü: Yerel, süreli, siyasi, ayda bir, Türkçe *
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. *

Osmanağa Mh. Kırtasiyeciler Sk. No:9 Kat:2 Daire:7 Kadıköy / İstanbul *
Baskı: Özdemir Mat. Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Topkapı (Ođin)
Center No: 28/245 Zeytinburnu / İstanbul Tel: (212) 577 54 92

Grev hakkı, grevle kazanıldı...

Kavel Kablo işçileri ayları bulan direnişleri sonucu çok bedel öderler, ancak kazanan işçi sınıfı olur. Kavel Kablo işçileri sayesinde, grev hakkı, grev yaparak kazanılır.

Ülkemizde işçi sınıfı, varolduğu andan itibaren sayısız direnişe ve mücadeleye imza atmıştır. Ancak bu mücadele içinde bazıları vardır ki, tarihe izler bırakır ve gelecek mücadeleleri de belirler. Kavel Kablo direnişi de bunlardan biridir. Bundan 54 yıl önce 1963 yılında Ocak-Mart ayları arasında gerçekleşen Kavel direnişi günümüze de ışık tutmaya devam etmektedir.

Öyle ki, Kavel Kablo işçileri karşı karşıya kaldıkları saldırıya birlikteliklerinden aldıkları güçle grev haklarını kullanmışlar ve sonuç olarak Türkiye işçi sınıfına grev hakkını armağan etmişlerdir.

Kavel Kablo, İstanbul İstinye'de kurulu, Türk İş'e bağlı Maden İş sendikası'nda örgütlü 173 kişinin çalıştığı bir fabrikadır. Vehbi Koç'un da ortaklarından biri olduğu fabrikaya 1963 yılının başlarında yeni atanan müdür, patrona kârları artırma sözü verir ve bunun için işçinin eline geçen paraya göz diker. Ayda ortalama 380 TL kazanan işçilere yıllık ödenen ikramiyeyi kesmeye karar verir.

İşçiler kendileri için fazlasıyla önemli olan ikramiyelerin kesilme kararı karşısında, seçtikleri temsilciler ile patronla görüşme kararı alırlar. Patronun yanıtı ise bu temsilcileri, şube başkanını ve baştemsilciyi işten çıkarmak olur. Aynı zamanda bu tutuma, sendikadan ayrılma baskısı da eklenir.

İşçiler bunun üzerine, 28 Ocak 1963'te tezgahlarının başında beş günlük oturma eylemine başlarlar. Patron, 10 işçiyi daha işten atarak, lokavt kararı alır. İşçiler bunun üzerine direnişlerini fabrikanın önünde kurdukları çadırlara taşırlar. Patron, üretimi sürdürmek için büroda çalışanları fabrikaya sokmaya kalktığı anda, işçilerin tepkisi sert olur. Burada yaşanan çatışma bazı işçilerin tutuklanması ile sonuçlanır.

Bu süreçte yaşananlar ile, Kavel Kablo direnişi, geniş bir etki yaratır. İstinye halkının Kavel Kablo işçilerinin direnişine desteğinin yanısıra, Türk İş'e bağlı diğer sendikalardan işçiler de direnişe destek verirler.

Dahası, Türk İş'in gerekli desteği göstermemesi, üstelik böyle bir grev yokmuş gibi davranması büyük tepkiye yol açar ve Türk İş'te 23 sendika başkanı ve 45 yönetici Türk İş'ten ayrıldıklarını ilan ederler. Kavel direnişi, devlet güdümlü sendikal anlayışa tepkiyi de açığa çıkarır, aynı zamanda sendikal harekette bir yarılmaya da yolaçar.

Bu esnada direniş tüm kararlılığıyla devam etmektedir. Patron ise, her türlü numarasını oynamaya... 2 Mart günü kablo yüklü kamyonların fabrika dışına çıkartılmak istenmesi, direnişçi işçilerin eşleri tarafından engellenir. Polisin kadınlara saldırması sonucu çok sayıda insan yaralanır ve bu durum tepkiyi daha da çoğaltır. Hükümetin devreye girmesiyle anlaşma sağlanır.

Bu anlaşmaya göre, ikramiyeler aynı şekilde ödenmeye devam edecek, ilk atılan 4 işçi haricinde diğer atılan 10 işçi geri alınacak ve 4 işçinin ise her türlü hakları ödenecektir. Bu anlaşmanın hemen ardından direnişe öncülük eden işçiler hakkında dava açılması ve 15 işçinin tutuklanması ve tutuklanan işçilerin bir kısmının tahliyelerinin ardından işten atılmalarına tepki büyür. Bu gelişmelere bir grup işçi toplu iş bırakarak yanıt verir.

Sonuçta Kavel Kablo işçileri ayları bulan direnişleri sonucu çok bedel öderler, ancak kazanan işçi sınıfı olur. Kavel Kablo işçileri sayesinde, grev hakkı, grev yaparak kazanılır.

Öyle ki, 1961 yılında hazırlanan anayasada işçinin grev hakkını düzenleyen maddeler, patronların baskısıyla bekletiliyordu. Kavel direnişi ile, grev hakkını düzenleyen kanun maddesi yasalaştı. Aynı zamanda yasaya eklenen ve işçiler tarafından "Kavel maddesi" olarak tanımlanan geçici madde ile, Kavel işçilerinin kovuşturulmaması da sağlandı.

Kavel direnişi, 60'lı yıllarda yükselen işçi hareketi ile birlikte, fiili-meşru mücadelenin gücünü ve yasal hakların ise, ancak bu güce dayanılarak kazanılabileceğini ve korunabileceğini bizlere göstermiştir.

KAVEL

*İşime karım dedim,
karıma Kavel diyeceğim.
Ve soluğum tükenmedikçe
bu doyumsuz dünyada,
Güneşe karışmadıkça etim
Kavel Grevcilerinin
türküsünü söyleyeceğim.
Ve izin verirlerse Kavel Grevcileri,
izin verirlerse
İstinyeli emekçi kardeşlerim,
izin verirlerse Kavel Grevcileri,
Ve ben kendimi tutabilirsem
eğer sesimi tutabilirsem
O çoban ateşinin yandığı yerde
Kavel'de,
O erkekçe direnilen yerde,
Kavel'de
Karın altında nişanlanıp
dostlarımla arasında
Öpeceğim nişanlımı Kavel kapısında
Ve izin verirlerse
İstinyeli emekçi kardeşlerim
izin verirlerse Kavel Grevcileri
İlk çocuğumun adını
Kavel koyacağım*

Hasan Hüseyin Korkmazgil